

Jeg vil gerne understrege, at vi ikke nødvendigvis er uenige i afgifter på visse områder, hvis de er vedtaget globalt og ikke hindrer en dansk konkurrenceevne.

CD vil undlade at stemme til det her forslag til vedtagelse, men vi har stor sympati for det internationale tilsnit, der er over det.

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, man kunne jo fristes til at spørge, om CD's og Det Konservative Folkepartis vilje lå i Venstres lomme, men det er jo sådan set ikke det, sagen eller forslaget til vedtagelse drejer sig om. Man skal jo også efter al god latin – eller græsk – passe på nemesis, så jeg vil af frygt for nemesis lade være med alt for kraftigt at rose miljøministeren og regeringen for den indsats, der sammen med Folketingets partier i hvert fald indtil i dag er ydet i det internationale miljøarbejde og miljøsamarbejde.

Til gengæld synes vi i Det Radikale Venstre, at ministeren i sit indlæg – og han gjorde det uden selvros – på udmærket vis gjorde rede for, at det kan nytte, at man fra dansk side tager initiativer og går i spidsen, og at et lille velorganiseret land som vores kan være med til at gøre en forskel, være med til at flytte noget på den internationale scene, ikke alene – selvfølgelig ikke – men i fællesskab med andre lande.

Regeringen er og har gennem årene været umådelig optaget af miljøspørgsmål internationalt. Alle her i salen er jo – også indtil i dag i hvert fald – i et eller andet omfang enige om, at miljøspørgsmål må løses, og at de kun kan løses internationalt, at forurening er grænseoverskridende, at vi ikke kan løfte byrderne alene. Det er så enkelt at forstå, men det er knap så enkelt, når man kommer til problemløsningen.

For uanset om det handler om dioxyfyldt skorstensrøg, CO₂-udslip fra industri og trafik, forurening af havenes fødekæder eller kemikalier, så er der enorme økonomiske interesser knyttet til væksten og udviklingen i det 21. århundrede. Det er efter vores opfattelse demokratiske stater som os, der i fællesskab med andre må enes om, hvordan man globalt må og skal forsøge at sætte grænser for vild og hensynsløs vækst.

Det er her igen EU – og igen og igen: EU er den bedste mulighed, vi fra dansk side har for at påvirke. Det var f.eks. EU, der med kraftigt dansk islæt var med til at sætte dagsordenen ved klimaforhandlingerne i Kyoto. Og det har jo, må man sige, en helt anden effekt at flytte

noget med 370 mio. mennesker bag – og det er altså det, EU kunne blive enig om ved den lejlighed – i stedet for at være 5,2 mio. mennesker, som vi er. På den anden side må man sige, at man altså ved grundigt, internationalt arbejde kan formå at sætte de der meget vigtige dagsordener, og så får små nationer indflydelse. Derfor er EU-samarbejdet så vigtigt, og derfor har jeg også understreget det flere gange.

Men for at kunne handle internationalt er det lige så vigtigt, at man også nationalt har en plan for, hvor man vil hen, og hvad strategien i miljøarbejdet er. Der var engang for 10-12 år siden et slogan, der hed »Tænk globalt – handl lokalt«, og det afspejler meget godt, at man for at drive miljøpolitik internationalt skal sørge for at feje for egen dør, altså nationalt, og det er måske der, hr. Hans Christian Schmidt er hoppet af.

Det hænger fint sammen med udviklingen af miljøpolitikken i Danmark gennem de sidste 30 år, at vi nu internationalt med henvisning til hele den danske kapacitetsopbygning på miljøområdet kan bruge os selv som eksempler på, hvordan ting kan gøres bedre. Man må jo sige, at Danmark på nogle punkter i hvert fald har haft held med en del af sine udviklinger. Jeg tænker her specielt på den vedvarende energi, der for 25 år siden blev betragtet som lidt af et tumpeprojekt, men som nu bidrager til en miljødeksport for Danmark, der har udviklet en fremtidig teknologi, som vi nu har stor gavn af. Vi høster frugterne i form af arbejdspladser og eksport.

Miljø og miljøstrategier kan ikke stå alene. Konflikterne mellem industriens indtjening og miljøhensynene er næsten umulige at overvinde, og derfor må den rige og demokratiske del af verden gå foran i det arbejde, sådan som man også prøver. Jeg kan se, at der er tænkt på det i forslaget til vedtagelse.

Danmark yder derfor også 1 pct. af sit BNP til ulandsbistand, herunder en stor del til miljøbistand inden for Mifresta-rammen. Vi har forsøgt at presse på i forskellige sammenhænge – Århuskonventionen, biosafetykonventionen – og vi synes i Det Radikale Venstre, at det er den linje, vi skal fortsætte. Vi skal drive miljøpolitik i Danmark, og vi skal bruge den til at feje for egen dør, og den viden, erfaring og kapacitet, vi derved opnår, skal vi bruge i det internationale samarbejde.

Vi kan naturligvis anbefale forslaget til vedtagelse.